. C. ARGEŞ ATÎRNĂ DE UN FIR DE PAI

Două jocuri (Progresul—F. C. Argeş şi Crişul—Petrolul) aveau, în etapa ıtă, implicaţii directe în lupta pentru evitarea retrogradării. Cele două uri au fost urmărite de redactorii noştri *Radu Urziceanu* (la Bucureşti) *n Cupen* (la Oradea).

În locul obişnuitelor comentarii separate, cele două partide avînd un itor comun în importanţa pentru supravieţuirea echipelor în Divizia A, icăm stenograma unei discuţii purtată luni dimineaţa, între cei doi ctori.

U.: De-abia te-am aşteptat, să ămureşti asupra fazei din care înscris golul Crişului, gol care ıngeşte emoţiile din tabăra ploană şi şterge aproape total grirădenilor.

C.: Golul acesta a fost neregu-ntar. Kun I a împins cu mîna gea în poartă. De altfel, el a recurs la acest procedeu nereentar...

U.: ... şi nesportiv..

C.: bineînţeles... şi în prima re-ă, cînd la o minge respinsă de arul Vişan, s-a înălţat pentru a balonul cu capul, dar neajun-lu-l, l-a boxat în plasă cu pum-Arbitrul Macha a anulat golul iuda bucuriei pe care o simula .

U.: De ce arbitrul n-a procedat el şi la faza din min 75 ?

C.: Părerea mea sinceră este că ıu a văzut henţul. De data a-ta, era plasat defectuos, în spajucătorului. Cînd mingea a dest linia porţii, a decis gol, deşi trul de linie Petriceanu semnainfracţiunea. Petroliştii au solit insistent lui Macha să se conе cu tuşierul, dar arbitrul de tru a refuzat net.

U.: Păcat de acest incident de Oradea, pentru că în rest arbitrii oslovaci, invitaţi să conducă meile decisive, şi pe care i-am văzut în cele două jocuri din Capitală, au arbitrat foarte bine. Trecînd însă peste felul cum s-a marcat golul, crezi că totuşi Crişul a jucat mai bine ?

I. C.: Crişul a dominat dar nu a jucat mai bine. Mi se pare, de altfel, că mai curînd Petrolul a acceptat dominarea decît că aceasta a fost impusă de Crişul. Aşa cum s-a aşezat în teren formaţia lui Oană, s-a văzut clar intenţia ei de a menţine scorul alb. Mijlocaşul Crîngaşu a fost retras pe linia fundaşilor centrali iar Grozea, Dincuţă şi uneori chiar Dridea I, s-au postat la rîndul lor într-o primă linie defensivă, mai avansată. În aceste condiţii, Crişul nu a aşteptat, firesc, invitaţia de a ataca, dar maniera în care a făcut-o nu i-a dat prea multe speranţe de fructificare. După meci, însuşi antrenorul Ferenczi şi-a manifestat nemulţumirea faţă de jocul echipei sale, încă incapabilă — spunea el — de a răzbate printr-un careu supra aglomerat.

R. U.: Dar despre gol ce a spus Ferenczi ?

I. C.: A recunoscut nevalabilitatea lui, dar nu a uitat să-mi amintească de meciul anterior, cînd şi Crişul a pierdut dintr-o eroare de arbitraj.

R. U.: Situaţia Petrolului este acum dificilă dar oricum mai bună decît a lui F. C. Argeş care în afară de faptul că a pierdut în faţa Progresului, a şi jucat slab şi — mai ales — străbate o perioadă de mari frămîntări interne. Deruta din sînul formaţiei piteştene a apărut şi mai evident din felul cum a fost alcătuită formaţia, precum şi din faptul că în conducerea tehnică a echipei există lipsă de continuitate. Sîntem informaţi că între antrenorul C. Teaşcă şi echipă s-a ivit un conflict. De altfel, la meciul cu Progresul, echipa a fost condusă de Ianovski...

I. C.: Înţeleg că F. C. Argeş a jucat slab...

R. U.: ...dar nici Progresul n-a jucat mai bine. Cred că bucureştenii au cîştigat datorită unui start psihologic favorabil, golul întîmplător al lui Neacşu făcînd ca meciul să înceapă practic cu un handicap pentru una din partenere. În orice caz, a fost un meci urît, plin de greşeli tehnice.

I. C.: Avînd în vedere importanţa rezultatului, care a fost conduita jucătorilor în teren ?

R. U.: S-au comis, e adevărat, multe faulturi, dar jocul nu a degenerat.

I. C.: La Oradea, în schimb, stadionul a trăit cîteva minute penibile. Ele au urmat golului. Socotindu-se nedreptăţiţi, jucătorii ploieşteni au protestat îndelung iar cei de la Crişul, de teama anulării golului, s-au gîndit că ar fi bine să-i împiedice pe petrolişti să ajungă la arbitrul de tuşă. Şi în aceste clipe de încordare s-au împărţit din belşug pumni şi lovituri cu genunchiul. La intervale scurte, se puteau vedea jucători căzînd la pămînt, doboriţi de adversar. De altfel, miza partidei a determinat, în tot timpul meciului, o tensiune apăsătoare, alimentată de faulturi, obstrucţii şi simulări.

R. U.: În orice caz, chiar dacă Crişul a obţinut două puncte printr-un gol neregulamentar, chiar dacă Progresul a învins fără să convingă că este superioară adversarului întîlnit, cei doi cîştigători în jocurile decisive de duminică par deocamdată — în lumina programului viitor — „scoşi din cauză" în ceea ce priveşte retrogradarea. De altfel, în final de campionat, sîntem mult mai tentaţi să facem „caz" de unele incidente sau anomalii de joc şi de arbitraj decît pe parcursul campionatului, mai ales în prima sa parte. Cîte goluri neregulamentare nu s-au înscris, cîte meciuri slabe n-am înregistrat ? !

I. C.: Eu cred că nu numai Progresul şi Crişul, ci şi Petrolul — în ciuda înfrîngerii de duminică — se poate considera, relativ, la adăpost. Antrenorul Oană, afectat evident de deznodămîntul meciului, mi-a declarat imediat după încheierea lui că nu are motive să fie pesimist. Mi-a invocat imediat argumentul programului viitor (meciuri acasă cu Vagonul şi Politehnica) şi al celor două puncte în plus pe care Petrolul le are faţă de a 15-a clasată, F. C. Argeş.

R. U.: Dar cum un meci de fotbal nu se încheie decît în min. 90...

I. C.: ...Nici campionatul nu se încheie decît după etapa a 30-a...

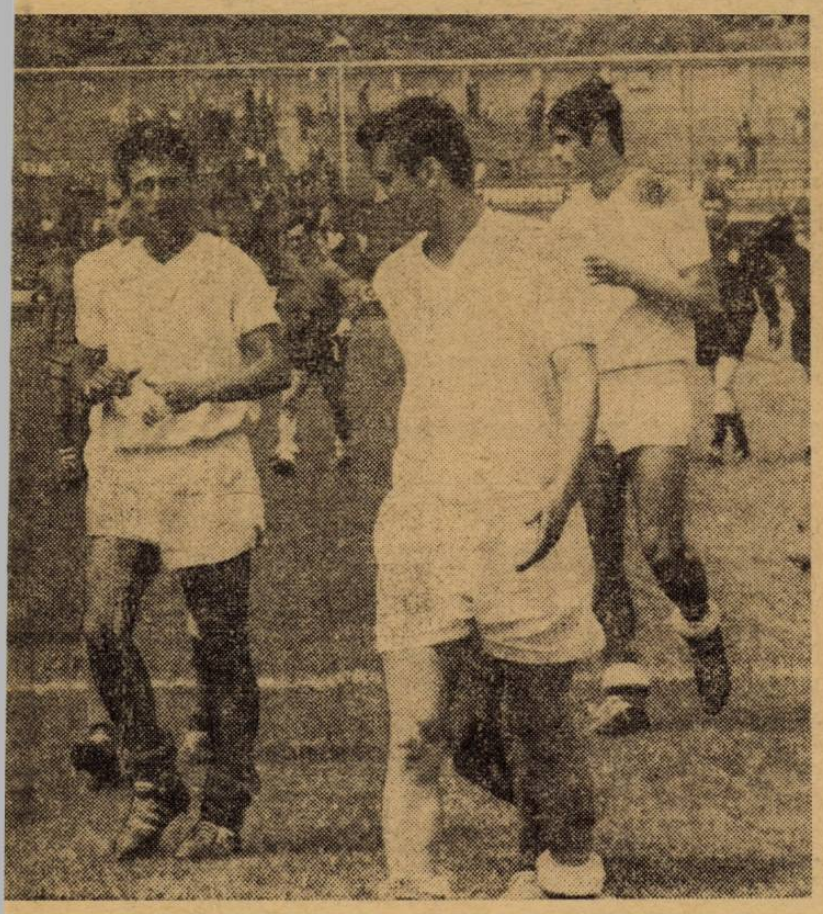

COLŢUL CĂPITANULUI DE ECHIPĂ

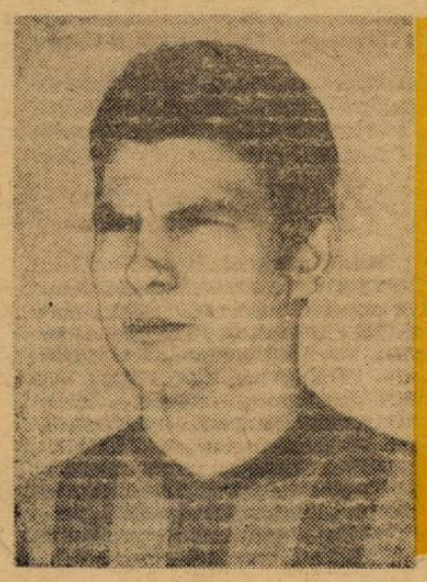

AZI:

JENEI

— STEAUA —

Îmi cereţi să iau cuvîntul la această rubrică rezervată capitanilor de echipă într-un moment neconvenabil. Aş fi preferat s-o fac după o victorie, într-o situaţie mai favorabilă echipei noastre, care să onoreze titlul de campioană pe care-l deţine, mai ales că sîntem într-o perioadă cînd „bătrînii" din fotbalul nostru, printre care mă număr şi eu, au început să fie dezavuaţi. Dar în cariera mea de jucător mi-au plăcut dificultăţile astfel că sînt gata să împărtăşesc cîteva gînduri cititorilor revistei **„Fotbal"**.

Mai întîi este foarte greu pentru un jucător cu această calitate într-o echipă în care **Constantin**, cu autoritatea lui tehnică şi morală, ne-a dominat ani de-a rîndul. Fac toate eforturile să mă achit cu brio de cinstea care mi s-a făcut dar trebuie să mărturisesc că uneori comportarea echipei noastre mă nemulţumeşte şi pe mine. Nu mai departe decît astăzi, am părăsit stadionul **Jiul** profund afectat atît de rezultat cît şi — mai ales — de stearsa noastră evoluţie. Şi aceasta pe un teren şi în faţa unor spectatori pe care-i obişnuisem cu jocuri de calitate. Chiar şi atunci cînd pierdeam ! Nu vreau să-mi fac un motiv de glorie dar gîndul că la cei 32 de ani ai mei sînt departe de a fi blazat, lucru pe care nu-l pot afirma unii din colegii mei de echipă mai tineri. Este de altfel motivul principal al insuccesului nostru de astăzi, poate şi din alte meciuri, pentru că de jucători valoroşi **Steaua** nu duce totuşi lipsă.

Remediul acestei situaţii ni se pare a fi unul singur : împrospătarea efectivului cu jucători valoroşi, dornici de afirmare, din pepiniera noastră, cărora pînă acum nu li s-a oferit această ocazie decît sporadic sau fortuit.

Dar este necesar ca această primenire să se facă cu mult discernămînt şi înţelegere faţă de cei noi veniţi, pentru că adaptarea unui jucător într-o echipă este un proces mai lung, de oarecare durată, mai ales în cazul unui tînăr.

Este neîndoios faptul că la ora actuală nu mai avem nici o şansă de a ne păstra titlul de campioni. Obiectivul nostru principal din acest sezon îl constituie acum cupa, pe care ţinem cu tot dinadinsul să ne-o adjudecăm pentru că numai în acest fel vom reuşi să mai atenuăm nemulţumirea pe care am provocat-o în jocurile din campionat numeroşilor noştri susţinători. Şi eu, ca şi colegii mei, sperăm că vom reuşi acest lucru pentru care vom depune toate eforturile de care sîntem capabili.

ULTIMUL CUPLAJ INTERBUCUREŞTEAN

Duminică o nouă etapă importantă în Divizia A, a XXVII-a, al cărei interes este sporit de prezenţa în program a ultimului cuplaj interbucureştean. DINAMO—PROGRESUL şi STEAUA—RAPID se vor disputa duminică pe stadionul „23 August", în această ordine, începînd de la ora 16.15. Iată jocurile acestei etape programate în ţară :

Constanţa : FARUL-UNIVERSITATEA Cluj (0—3)
Oradea : CRIŞUL-JIUL Petroşani (0—1)
Arad : U.T.A.-F. C. ARGEŞ Piteşti (2—0)
Iaşi : POLITEHNICA-DINAMO Bacău (0—1)
Ploieşti : PETROLUL-VAGONUL Arad (1—3)
Craiova : UNIVERSITATEA-A.S.A. Tg. Mureş (1—2)

Note de reporter

m dori să se comită
in trecut cînd a fost
echipă de valoare
se clădi una, chipurspectivă. Obiectivul
a putut fi atins
astăzi şi de aceea
că împrospătarea
i treptată a actualite face ca în curînd
redevină echipa mafost.
a veni însă ziua

L. TONCU

O SINGURĂ ATENŢIE !...

erminarea meciului, „Farului". Portarul se dezechipa cu ervoase. Era consterea că este singurul e insuccesul constăi dezlega şireturile cu privirea în podea. Nu îndrăznea să-şi privească în ochi coechipierii, care tăceau copleşiţi şi ei de înfrîngere.

Dumbravă sparse, însă această linişte apăsătoare : *„După ce-ai umplut găleata cu lapte ai răsturnat-o singur cu o lovitură de picior !"*

Într-adevăr, pînă în min. 74, *Ştefănescu* apărase ca un leu. Tocmai în acel minut, fatal, o singură degajare defectuoasă (lovitura cu piciorul în găleata tuturor speranţelor !) a irosit munca şi lupta întregii echipe.

După cum decursese jocul, era greu de presupus că oaspeţii nu se vor întoarce cu un punct pe litoral. Defensiva fusese bine organizată, toate culoarele de pătrundere păzite cu străşnicie în faţa lui *Cuperman* şi *Lupulescu*. Cei 4 fundaşi constănţeni, cărora li s-a adăugat, după cerinţe şi alternativ, mijlocaşii *Antonescu* şi *Constantinescu*, depuneau o activitate laborioasă în toată jumătatea proprie de teren, pentru a stăvili atacurile ieşenilor. Cele două vîrfuri ieşene au recurs atunci, pentru desfacerea „zăvorului", la şuturi de la distanţă. Dar, *Ştefănescu* prindea în ultimă instanţă, orice minge. Ba, fapt şi mai minunat, apărase în min. 44 pînă şi penaltiul repetat de *Cuperman* după ce *Deleanu* ratase prima lovitură...

Toţi erau convinşi că *Ştefănescu* se află într-o zi mare...

Au fost suficiente însă, numai cîteva secunde de neatenţie, ca „ziua mare" să se transforme într-una neagră pentru portarul constăţean şi să provoace înfrîngerea echipei sale.

Gheorghe NERTEA

NU IESE FUM FĂRĂ SĂ FACI FOC

Recordul de scor al ediţiei actuale a campionatului, datînd din ziua de 1 decembrie 1968 (Dinamo Bucureşti-Universitatea Craiova 5—0), a fost bătut duminică la Cluj, în condiţiile expuse la „radiografia" meciului. Fără a minimaliza meritul echipei Universitatea Cluj, excelentă sub toate aspectele, aş dori să relev că în măsură cel puţin egală ele au fost create de partenera sa, A.S.A. Modestă pe plan tehnic şi tactic, echipa lui *Bone* şi-a dat un certificat slab şi sub aspectul fizic, al concentrării în joc şi al puterii de luptă, capitole la care stătea bine cu puţină vreme în urmă. Şi dacă în ceea ce priveşte valoarea intrinsecă a echipei din Tg. Mureş nu existau în general îndoieli, posibilităţile tehnico-tactice ale majorităţii componenţilor lotului ei nedepăşind mediocritatea, cu totul altfel trebuie privită proba de incapacitate fizico-psihică oferită duminică la Cluj. Aceasta apare cu atît mai evidentă în cazul unor jucători fără individualitate pregnantă şi nu poate fi generată decît dintr-o abdicare totală, sau aproape totală, de la rigorile impuse de pregătire, de la obligativităţile pretinse prin condiţia de jucători divizionari A şi, poate, de la ceea ce se numeşte spirit de credinţă faţă de culorile clubului, faţă de oraşul pe care îl reprezinţi. Nu vom încerca să explicăm cauzele unei asemenea stări de fapt, dar se vorbeşte că în sînul echipei lui *Bone* a intervenit o relaxare timpurie, a cărei justificare este căutată în dispariţia grijilor de retrogradare ; se mai vorbeşte despre o slăbiciune stăruitoare pentru templele lui Bachus, de la care fac excepţie doar *Lucaci* şi *Ciutac*, constatată, ultima dată, după victoria obţinută în faţa Jiului.

„Nu iese fum fără să faci foc", spune cunoscuta zicală. Pînă la proba contrarie, nu putem decît să constatăm, cu regret, abundenţa... fumului.

Nicolae SOARE